

INFORMATIEBLAD

VAN DE PROTESTANTSE GEMEENTE

RONDE THABORKERK

Het verhaal
van de
'Soete suikerbol'

INHOUDSOPGAVE

- 03 VAN DE REDACTIE
- 04-09 IN GESPREK MET
- 10 IN MEMORIAM
- 11 VAN DE KERKENRAAD
- 11 VAN DE LITURGIECOMMISSIE
- 12 GEMEENTE-ACTIVITEITEN
- 13 VAN DE DIACONIE
- 13 VAN DE HANDWERKCLUB
- 14 VORMING EN TOERUSTING
- 15 VAN HET COLLEGE VAN
KERKRENTMEESTERS
- 16-17 VAN HET PASTORAAT
- 17 REIS NAAR ROEMENIË
- 18 AGENDA
- 19 VIERINGEN

02

VAN DE REDACTIE

‘REIZIGERS’

Een reis is een vrijwillige verplaatsing van een of meer personen van de ene locatie naar een andere locatie. Personen die op reis zijn noemen we reizigers. Zo staat het omschreven op Wikipedia. Als dit huis-aan-huis informatieblad van de Thaborkerk op de deurmat valt zit de vakantie voor de meeste mensen er op. Deze week is de school in Vuren ook weer begonnen. Mensen die niet aan schoolvakanties vastzitten zijn nog weg of hebben de vakantie nog te goed.

In Vuren was het de afgelopen vakantieweken heel stil. In de straten en ook in de winkel was de vakantietijd merkbaar. Veel dorpsgenoten bevonden zich op andere locaties: in de bergen, steden, bossen of aan zee. Ver(der) weg of dichtbij. Heel bijzonder is dat er toch zoveel mensen op dinsdag 13 augustus op het dorpsplein op de been waren bij Zomer in Gelderland met Vuren in de schijnwerper. De uitzending is nog terug te kijken bij Gelderland tv. Het was een drukte van belang en de commissie met haar inwoners verdienen een groot compliment en hebben Vuren weer uitstekend op de kaart gezet.

De accu is weer opgeladen en de meesten gaan er uitgerust en fris tegen aan. In deze uitgave komt reizen verschillende keren aan de orde. Samen met Rob mocht ik Henny Walraven interviewen in zijn prachtige woning met geweldige tuin aan de Achterdijk. Wat een schitterende locatie. Villa Felderhof noemde ik deze locatie als wij daar onze tuiffeesten mochten houden als afsluiting van het seizoen. Henny heeft in zijn werkzame leven vele reizen gemaakt en was vaak onderweg. Een gesprek dat de moeite waard is om te lezen. Zo heeft ook Tiemen van de Minkelis op 23 maart in de Thaborkerk een ‘geweldig’ pianoconcert gegeven om geld in te zamelen. In mei deed Tiemen voor school een maatschappelijke stage in Roemenië. De leerlingen hielpen in Roemenië mensen in armoede. Iedere leerling moest 600 euro bijeenbrengen wat Tiemen ruimschoots gelukt is.

Van zijn reis heeft hij een verslag gemaakt en staat in deze uitgave.

Reizen, onderweg zijn, van A naar B, reizigers. Ten diepste zijn we allemaal reizigers. Ongeacht of we wel of niet op vakantie gaan of op werkreis zijn. Onderweg door dit leven, naar... Ja, waar naartoe eigenlijk? Laten we het de reis van ons leven noemen. Op die reis komen we elkaar tegen en ontmoeten de ander. Soms lopen we een tijdje met elkaar op. Sommige mensen vergezellen je de hele reis. Je maakt verschillende fases mee van bergen en dalen, van blauwe zeeën en donkere bossen, van regen en zonneschijn. Altijd op zoek om een mooie en goede bestemming te vinden.

Er zijn momenten in ons leven dat we behoefte hebben om even stil te staan. Om achterom te kijken en de balans op te maken. En daarmee vervolgens een nieuw perspectief te zien en in praktijk te brengen. En als het kan als nieuw verder te gaan. Deze winter vervolgen wij in de Thaborkerk ook weer de reis. Het liefst met zoveel mogelijk reizigers. Zondag 22 september starten we het winterwerk met een mooie viering met als voorganger de voor ons zo vertrouwde en lieve Christien van Harten. Als Nieuw! is het thema van deze viering en het komend winterseizoen. We sluiten de startzondag af met een lunch in de vorm van een pizzaproeverij. Bovendien gaat de Thaborkerk ook een nieuwe reis aan met het openen van Mazzeltje, ons kringloopwinkelje in de bijzaal. Daarover en veel meer leest u in deze uitgave. Veel leesplezier.

Hartelijke groet,
Ria Looijen

IN GESPREK MET...

'HENNY WALRAVEN'

Een ontmoeting met een oude broeder, die nog steeds volop in de running is. Zijn leeftijd kan hem veel excuses verschaffen, maar daar komt niets van in. Hij blijft nauw betrokken bij het leven van de gezinnen van zes kinderen met heel verschillende verschijningsvormen. Trots toont hij de kalender van zijn kleinzoon, die de motorsport beoefende, de kleinzoons met hun Iraanse achtergrond, de zoon met zijn logerende poezen, de dochter, die met verbazingwekkende kracht het overlijden van een dochter en recentelijk haar man verwerkt, de dochter in Dalem waar hij regelmatig gaat eten, de dochter die ineens uitvaartondernemer wordt, de schoonzoon, die zonder dochter Ingeborg met zijn gezin de draad weer oppakt. Het is een greep uit wat voor Henny bronnen van aandacht, zorg en inspiratie vormen. Daarom is het huis van de Walravens een soort 'Soete suikerbol', waar het wel gezellig is maar nooit te dol, zo luidt het liedje. Henny, het verhaal van een immer rokende man, die zijn ondernemerschap indrukwekkend paarde aan liefdevolle zorg en aandacht voor zijn Riena. Zichzelf wegcijferend, heel goed volgt wat er gebeurt. Een goed luisteraar, die wars is van conflict. Een mensenkind, die weet van gunnen en gegund worden. Een ondernemer, technaut, rekenmeester en aandachtsvolle mantelzorger. Zo bouwde hij uit het niets een bedrijf. Hij reisde de halve wereld rond om zijn bedrijf uit te bouwen, maar vond in Vuren toch altijd weer zijn stekkie, waar hij immens aan verknocht is. Een technaut, die van alles aan elkaar prutst en met weinig woorden veel zegt. Kortom een goudklompje in onze gemeente, van wie wij van harte hopen, dat hij nog meerdere jaren in gezondheid de gastheer, vader, grootvader en vriend mag zijn en blijven voor wie er maar op zijn weg komt.

04

Vrijdagmiddag 5 juli 2024 hadden Ria en Rob een gesprek met Henny Walraven aan de Achterdijk in Vuren.

Rob: Henny, vertel om te beginnen even kort iets over jouw jeugd.

Henny: 24 juli 1938 geboren en getogen in Dalem aan de Lingsesdijk. Mijn vader was slager. Ik heb een broer en een zus. Naast ons woonde een broer van mijn vader. We woonden niet ver van de kerk. Daar lag ook een wiel. (*Redactie: een wiel is een diepe plas water, ontstaan bij een dijkdoorbraak, waarbij het stromende water in een kolk naar beneden stroomt en het zand op de bodem als het waren meezuigt*). We gingen daar vissen. Ik ging naar de Christelijke school in Gorkum. Wij woonden midden in de natuur. Mijn vader kwam uit een slagersfamilie.

Ria: Waar later Schellingerhout zijn slagerij had?

Henny: Klopt, maar mijn vader stond in die slagerij. Mijn opa en oma woonden daar, want het was allemaal van de familie. Ze hadden 7 kinderen. Opa was eigenlijk veehandelaar. Er werd dus veel geslacht. Trouwens we deden ook aan huisslacting.

Rob: Maar jij hebt de slagerij niet overgenomen?

Henny: Nee, mijn broer werd slager. Ik had meer ambitie richting techniek. En zo is het ook gegaan. Eerst de lage school, toen naar de Mulo en daarna naar de Auto Technische School in Apeldoorn aan de Loolaan.

Rob: En daarna?

Henny: Toen kreeg ik verkering met Riena. Dat was rond 1958. Riena heeft een dagboek voor mij achtergelaten. Dat hebben we pas gevonden nadat ze was overleden. Het was voor mij bestemd.

Ria: Dat is bijzonder. Dat ze dat geheim heeft gehouden?

Henny: Ze heeft het niet geheim gehouden. Ik heb het nooit gelezen, want ik wist niet eens dat ze het had.

Rob: Maar het ging ook over een bepaalde periode. Het was niet tot en met nu.

Henny: Ja, het was uit die tijd tot en met het moment, dat we getrouwd zijn.

Rob: Maar wel heel leuk om te lezen omdat er allemaal dingen in staan waarvan je niet wist dat zij er zo over dacht.

Henny: Nou en of. Wij zijn toen van

Dalem naar Gorkum verhuisd. Mijn vader kreeg in de Marinus Spronklaan een slagerij en de buurman van ons, ome Bas, die is later in de Willem van Arkellaan een slagerij begonnen. Toen wij dus in de slagerij woonden moest ik 's morgens een aantal bestellingen wegbrengen. Dat deed ik met de Solex met tassen. Dat waren een stuk of vier klanten. Riena werkte bij Pellikaan in de huishouding en daar kwam ik voorbij. En zo zijn wij eigenlijk met elkaar in contact gekomen.

Rob: Dan ben je een jaar of twintig. Je hebt de opleiding klaar, althans de Auto Technische School die vier jaar duurde.

Ria: Met welke bedoeling ging je naar de Auto Technische School?

Henny: Autotechniek, dat trok me.

Ria: Dan kun je dus automonteur worden?

Henny: Dat was nog niet uitgekristalliseerd. Het was autotechniek. En om te kijken wat ik precies wilde ben ik naar een oom gegaan die in Wassenaar woonde en daar een grossierderij had. Daar heb ik stagegelopen. Toen kwam een beetje onder andere de remservice op, waarbij speciaal gereedschap nodig was. En dat vond ik mooi. Ik ben eerst begonnen met gereedschap aanschaffen en maken in de bergruimte van mijn schoonmoeder. Die mocht ik gebruiken. Op een gegeven moment kwam die oom uit Wassenaar op een zondag op visite en we liepen over het Sint Jorisplein heen en zagen daar een winkel en een huis leeg staan. Hij zei: 'Dat moet je kopen. Dan kun je trouwen.' En zo is het eigenlijk gebeurd. Toen zijn we daar onder andere met remservice begonnen. Dus we draaiden remtrommels uit en klonken remvoering op remschoenen. De klanten, dat waren hoofdzakelijk transportbedrijven of garagebedrijven, die het zelf (de)monteerden. Ik ging ze dan ophalen, draaiden die dingen uit en bracht ze weer terug.

Rob: Je had eigenlijk geen garage, maar je ging een winkel met onderdelen beginnen.

Henny: Ja, met onderdelen.

Rob: En toen kwamen er allemaal doe-het-zelvers.

Henny: Het waren garagebedrijven of transportbedrijven. Dat waren de klanten.

Rob: Grote klanten. Hoe begon je dan met je kapitaal? Je had toch niets. Je was toch net van school.

Henny: Ik weet ook niet meer precies hoe dat toen gegaan is. Ik denk dat mijn vader mij wat geleend heeft. Er hangt mij iets bij dat ik het terug betaald heb.

Rob: Het is een nogal hele onderneming, laten we eerlijk wezen. Want het waren niet de makkelijkste jaren, die naoorlogse jaren vijftig en zestig. Langzamerhand verschijnen Ria en ik ook op het toneel om te weten dat het toen geen vetpot was. Je moet wel een beetje lef hebben om een huis en een winkel te kopen. En dan had je dus Riëna erbij. Die stimuleerde dat?

Henny: Zeker! Ik ging naar de klanten toe en zij deed de winkel in het begin.

Ria: Jullie deden het met zijn tweeën?

Henny: Wij deden het met zijn tweeën. Later hebben we iemand uit Sleeuwijk of Werkendam aangetrokken die bij ons in dienst was en hij deed toen de winkel.

Rob: Was het wel rendabel? Het was wel wat anders dan een slagerij.

Henny: Ik kan me niet eens herinneren hoe dat ging met de belasting en dergelijke toen. Daar weet ik niets meer van.

Rob: Er waren genoeg cliënten?

Henny: Ja, maar de auto's kwamen in het begin niet bij ons. De klanten demonteerden zelf. In 1968 zijn we van het Sint Jorisplein naar Vuren verhuisd, waar we een werkplaats begonnen. Als de klant het thuis deed was hij de auto een dag kwijt. Als wij zelf een werkplaats hadden werden ze zo gemaakt dat ze de auto maar een halve dag kwijt waren.

Rob: Een soort Quick Service zullen we maar zeggen.

Henny: Ja, daar maakte ik ook reclame mee. Tegenover De Kluif, de bottenfabriek, daar heb ik dus gebouwd. Ik kwam ook altijd al bij Kleyn, die toen in Asperen zat. Een poosje later kwam Ton Kleyn naar me toe en zei: 'Joh, ik geloof dat ik hier op het industrieterrein ook een stuk grond kan kopen.' Ik zei: 'Dat kan alleen maar goed zijn.' Toen heeft Ton Kleyn daar ook gebouwd.

Rob: Maar dat is allemaal weg.

Henny: Dat eerste bedrijf daar op het industrieterrein heb ik aan Ton Kleyn verkocht. Toen hebben we iets verder weg op de Industrieweg weer opnieuw gebouwd met een stralerij en spuitrij

erbij. Het was WAGO. We hebben het aan Oscar, mijn zoon, verkocht toen we naar België verhuisd zijn. En waarom gingen we naar België? We hadden een gigantisch pensioen en als je vijf jaar in België was dan kon je dat belastingvrij innen. Dan hoefde je er geen belasting over te betalen. Zo is dat toen gegaan.

Rob: Je bent puur naar België gegaan uit financiële overwegingen?

Henny: Ja.

Rob: Toen zat je vijf jaar in België.

Henny: Ondertussen zijn wij in België ook nog een keer verhuisd, want Riëna had het helemaal niet naar haar zin. Wij zaten achter Antwerpen en toen zijn we dichterbij de grens gaan wonen. Met die burens daar hebben we nog steeds contact. Riëna was blij dat we het hier weer terug konden kopen, want we hadden dit verkocht. We kwamen toentertijd regelmatig hier weleens voorbijfietsen en vonden dit een mooi spul. 'Als we dat nog eens konden kopen!' zeiden we tegen elkaar. Zo is het gekomen. Toen kwam het te koop van Van der Hoek.

Rob: Was dat toen ook met al deze bijgebouwen of heb je dat zelf erbij laten bouwen?

Henny: De garage en het tuinhuis hebben we erbij gezet.

Rob: Even recapituleren: we waren gekomen bij de HTS, dan heb jij inmiddels verkering. Rond je 22ste ben jij met een eigen bedrijf, een eigen winkel begonnen.

Henny: In 1960 zijn wij begonnen.

Rob: Zijn jullie toen ook getrouwd?

Henny: We zijn in 1961 getrouwd.

Rob: Je hebt een paar maanden bij je schoonmoeder in gezeten. Dat was een kwestie van een paar maanden. Je hebt het huis en de winkel gekocht en toen moest je voorraad in gaan slaan.

Henny: Dat huis en die winkel hebben we gehuurd.

Rob: Ja, maar je moest wel voorraad inkopen en dan maar weer afwachten totdat er mensen zijn die komen kopen.

Henny: Ik denk dat ik ook een krediet bij de leveranciers heb losgepeuterd.

Rob: Maar het leuke is dat dan van jongs af aan al duidelijk wordt datgene wat in jouw verdere leven steeds weer terugkomt. Je bent een techneut, je maakt van alles en je verzint van alles, maar je bent ook een zakenman. Je hebt toch ook een soort imperium opgebouwd dat toch ook niet misselijk is.

Henny: (*Bescheiden*) Nou ja.

Rob: Dat is toch leuk.

Ria: Hoeveel mensen had je in dienst toen je het verkocht aan Oscar?

Henny: Een man of vijfentwintig.

Rob: We moeten nu eerst gaan horen hoe dat bedrijf gaat groot groeien. Je bent dan in de winkel. Dat gaat blijkbaar heel goed. Riëna loopt er maar raakt in verwachting, dus die kan de winkel er op den duur niet meer bij doen. Dan krijg je er iemand uit Sleeuwijk of Werkendam bij die jouw winkel gaat runnen. Dan zijn we in de jaren zestig. En dan gaat het groeien. We gaan het eerst over het bedrijf hebben. Het bedrijf groeit groter en je gaat naar Avelingen-West. Jij bent veel langs de weg.

Henny: Ik had inmiddels ook een bedrijfsleider. We waren echt gespecialiseerd in remmen. Later is in de werkplaats in Vuren de Apk-keuring erbij gekomen en zijn we dat ook gaan doen.

Rob: Heb je het zelf ook nog wel gedaan? Dat ze zeiden: 'Walraven we hebben een probleem. Kom er eens even bij. We krijgen het niet voor elkaar.'

Henny: Advies gegeven en een enkele keer de remschoenen losgehaald waar erg veel haast bij was en ik bijsprong.

Rob: Eigenlijk was je al een beetje toch de directeur.

Henny: Ik was altijd onderweg ook.

Rob: Je hebt Auto Technische School gedaan. Eigenlijk om alles een beetje te weten. Maar je bent niet echt de man geweest van de hoge schoenen met de overall en de zwarte handen.

Henny: Af en toe. Niet veel.

Rob: Was dat nou omdat het je eigenlijk niet lag? Ben jij toch meer de man van de handel?

Henny: Ik ben meer de man van de handel. En het regelen van de onderdelen die er nodig zijn. En als het bij onszelf niet voorradig is om het zo snel mogelijk ergens vandaan te krijgen. En klanten bezoeken.

Rob: Dat is zo leuk. Dat is wat je nu dus ziet in onze samenleving: de regering. Wat we met Rutte zagen, ere wie ere toekomt, is dat hij uitstekend met mensen om kon gaan. Hij gunde en werd veel gegund. Daardoor is hij nu SG van de NAVO geworden. Met de huidige regeringspartijen zie je dat ze niet snappen wat gunnen en gegund worden is. Alleen maar grote bekken en elkaar proberen klem te zetten.

Henny: Ik kijk niet eens meer. Ik geef ze geen veertien dagen. Dan weet je hoe ik erover denk.

Rob: Ik vind het zo leuk omdat jij Henny dus een mens bent van weinig woorden, maar tegelijkertijd ben je wel iemand die het toch leuk vindt om met mensen om te gaan. Je bent in de handel, ik wil niet zeggen gewiekst, maar wel heel kundig doordat je ook weet hoe je met mensen om moet gaan. Je maakt wel op iedereen, als ik zo vrij mag zijn, een heel betrouwbare indruk.

Henny: Dat sowieso, maar dat is mijn uitgangspunt.

Rob: Dat wil je ook zijn?

Henny: Ik wil gewoon correct zijn. Altijd correct. Al 85 jaar!

Rob: Wat een feest! Zo sterk als je bent.

Henny: We repareerden toen al voor Van Twist. Van Twist is een van de bedrijven die met speciaal vervoer reden. Die hadden het merk Scheu-erle, een Duits merk. Toen Oscar in het bedrijf kwam, nog voordat het verkocht is, hebben we die contacten uitgebreid. Oscar had meestal daar contact en is er ook op cursus geweest om het nodige ervan te weten. We hebben de klanten die die voertuigen inmiddels nog meer gekocht hadden allemaal benaderd en kwamen bij ons ook repareren. En dat is echt specialistisch. Dat zijn hydraulische voertuigen die we kunnen heffen en die hydraulisch gestuurd worden. Daar zit van alles op en aan. Nadat we naar België verhuisd zijn ben ik ook een keer met een van onze monteurs naar

Venezuela geweest. Die mensen in Venezuela hadden een paar voertuigen en wisten er geen raad mee. Zij waren ook weer op het spoor gezet door Mammoet. Mammoet had daar ook klanten en werk. Een paar keer op en neer gereisd en die voertuigen hebben we daar opgeknapt en onderdelen geleverd. En zo breidde het zich uit.

Rob: Daar ging je zelfs heen. Naar Venezuela. Allemaal ter uitbreiding van het bedrijf.

Henny: En met klanten uit Jordanië gingen we naar Amerika. Die wilden daar occasions kopen. Dat hadden wij ook weer aangedragen. En die klant was mijn beste vriend later. Inmiddels ook al overleden. Zo kom je overal. Een andere klant uit Breda belde mij op een gegeven moment op en zei: 'Wij hebben een voertuig gekocht in Azerbeidzjan en die mensen willen instructie hebben. Die dingen moeten gerepareerd worden. Wil jij er eens naar toe gaan.' Dus ik daar weer naar toe.

Rob: Eerlijk waar? Naar Azerbeidzjan? Dan moest je natuurlijk effe wel met je overall aan de bak?

Henny: Nee, ik heb mijn overall niet aan. Ik beoordeelde het en zei: 'Daar weet ik te weinig van.' Dezelfde dag dat ik daar aankwam werd besloten dat we een man van de fabriek lieten komen. Want ze vroegen: 'We moeten met 1200 ton hier de hoek om. Kan dat?' Ik wist daar geen antwoord op. Maar uiteindelijk heb ik voor tweeëneenhalve ton aan onderdelen aan hen verkocht.

Rob: Tegelijkertijd dat je het bedrijf aan het uitbouwen bent groeit je gezin ook. Want dat is denk ik ook allemaal in de jaren zestig aan de orde geweest? Eerst komt Oscar, dan Marieke, Jan Jaap, Caroliene en de tweeling Ingeborg en Annette.

Henny: We zeiden op een gegeven moment dat het te klein werd. We hadden al een beetje wat verbouwd hier en daar.

Rob: Was dit huis hier aan de Achterdijk te klein?

Henny: Nee, het huis aan het Sint Jorisplein in Gorkum. Toen zijn we hierheen verhuisd.

Rob: En wanneer was dat zo ongeveer?

Henny: Dat was eind jaren zeventig, want de tweeling was er al en dat zijn de jongsten. Ik weet nog goed dat we

bij het ziekenhuis waren omdat Riena moest bevallen. We wisten niet dat het een tweeling was. De eerste was er. 'Och,' zei onze dokter Den Hartog die het zelf deed, 'er komt er nog één.'

Ria: Verrassing.

Rob: Die zijn geboren in...?

Henny: In 1970.

Rob: Toen waren er zes kinderen en werd het belangrijk dat er meer ruimte kwam. We gaan even op het gezin door. Dan zitten jullie hier een aantal jaren. Jij bent daarna niet naar België verhuisd voor het gezin, maar op een gegeven moment bemerkte je dat je met je pensioengeld klem kwam te zitten. Je had er geen zin in om zoveel bij de belasting te brengen en daarom ben je naar België gegaan.

Henny: Dat is allemaal in overleg gegaan met Loyens en Volkmaars, dat waren de beste belastingadviseurs op dat moment.

Rob: Het lijkt me een hele onderneming: verhuizen met zes kinderen.

Henny: Nee, toen wij verhuisden waren ze allemaal uitgevlogen.

Rob: Voor het grootste gedeelte hebben ze hun jeugd hier doorgebracht.

Ria: Jullie zijn samen gegaan dan?

Henny: Ja, we hebben dit huis hier verkocht.

Rob: En die mensen hadden het hier niet naar hun zin?

Henny: Nee, die konden later het huis van zijn schoonouders kopen op de weg tussen Meerkerk en Ameide. Dat hebben ze gedaan. Toen belde Oscar mij op: 'Het huis is weer te koop.'

Rob: Je vertelde net dat je in 1994 naar België verhuisde. En is dat ook de tijd geweest dat Oscar, jouw oudste zoon, je bedrijf overnam?

Henny: Die heeft toen het bedrijf overgenomen. Dat ging allemaal in overleg met Loyens en Volkmaars, belastingadviseurs.

Rob: Wat ben jij toen gaan doen in België, want je had geen bedrijf?

Henny: Ik reed iedere dag op en neer.

Rob: Maar je bedrijf had je toch overgedaan aan Oscar?

Henny: Maar ik bleef wel meewerken.

Rob: Bij Oscar?

Henny: Ja.

Rob: Maar jij was toen niet meer de baas. Oscar werd de baas en jij kwam op de loonlijst?

Henny: Ik deed van alles, meestal handel. Kun je dat even doen en kun je daar even naar toe? Ik stond 's morgens om 6 uur op en voor zevenen moest ik al door de tunnel in Antwerpen want anders was het te druk. En Riena zat weer alleen. Dus vandaar dat ze het helemaal niet naar haar zin had. In het weekend kwam Sandra, die verongelukt is, die nam ik altijd mee. Zo waren er allerlei dingen gaande. We konden niet weer teruggaan en er was ook nog geen sprake van dat dit huis weer opnieuw te koop was.

Rob: Wanneer zijn jullie ongeveer weer terugverhuisd?

Henny: Volgens mij zijn we in 2000 weer terugverhuisd. We hebben totaal ruim 5 jaar in België gewoond, dat moest. Maar toen zijn we dus uit Meerle gegaan, dat is dichtbij de grens, het tweede huis.

Rob: En dan zit je hier. Was het hier niet moeilijk voor je? Want het was hier toen nog allemaal weiland. Heb je dat toen aangeplant?

Henny: Ik heb niets aangeplant. De man die het gekocht heeft, heeft een ruil gedaan. Die heeft een stuk land hier gekocht en geruild met een ander stuk land waar de tuin nu uitgebreid is. De tuin was op de rand van het zwembad af. Hij heeft ook het tuinhuis neergezet en al de bomen geplant. Vrij kort daarop kwamen wij terug en dan zie je het groeien. Vind je het gek dat ik niet makkelijk hier weg wil.

Rob: Vond je het niet moeilijk om weer terug te keren in het oude huis waar je je gezin had grootgebracht? Het is nooit meer vol geweest. Je hebt hier een hele vleugel die leeg stond?

Henny: Ja, maar ik had kantoor. En af en toe kwam die en dan kwam die weer slapen. Dat was geen probleem.

Rob: Je hebt toen een zwembad aan laten leggen. Waren jullie zwemliefhebbers? Het is een professioneel zwembad.

Henny: Het eerste zwembad is begin jaren 70 aangelegd. Dit was een rond zwembad. Op de plek waar nu de pergola staat die je vanuit de keuken kan zien. In 1983 is het huidige zwembad aangelegd. Deze is nog steeds hetzelfde. Geen professionele zwemmers, want Riena kon amper zwemmen. Je moest een beetje in de buurt blijven en je kan er goed lopen,

want het is ongeveer 1.50 - 1.60 diep. Op de een of andere manier hebben we dat besloten.

Rob: En dan kom je hier weer terug en je blijft gewoon in de handel zoals je het altijd deed. Oscar zit hier. En je tweede zoon, Jan Jaap, dat is geen handelaar.

Henny: Die was op een gegeven moment hier weggelopen en is hij bij Heidemarie geweest en heeft daar gezeten. Hij is hier weer teruggekomen en toen wilde hij naar Rotterdam. Uiteindelijk werd zijn levenswens vervuld, toen hij met een kattenpensioen begon. Dat is nu alweer 15 jaar geleden. Dol was hij op zijn moeder. Riena had de neiging om tussen de middag geen brood te eten. Dan kwam hij en bracht broodjes mee. Dan gingen ze lekker in de kamer broodjes eten.

Rob: Dat is het leuke. Jij volgt het gewoon allemaal. Jij bent niet iemand die zegt nou ik wil dit en ik vind zus, ik vind zo. Maar met een groot gezin krijg je zorgen automatisch erbij. Toch? Dan is er dit, dan is er dat. Het gaat altijd door totdat de dood ons scheidt. Het is voor jou te hopen dat jij nou niet nog meer kinderen gaat verliezen. Je hebt een kleinkind verloren, je eigen dochter verloren, je schoonzoon, je eigen vrouw. Het is wel een keertje zo genoeg.

Henny: Je hebt dat niet in je eigen hand. Dat zie je nu ook weer met Peter en zijn vrouw.

Rob: We gaan nu even naar Riena. We hebben Riena leren kennen. Riena krijgt in de jaren zestig alle hummeltjes die dan ten tonele verschijnen. Riena heb ik eigenlijk alleen maar gekend nadat ze een klein herseninfarct heeft gehad ruim zeven jaar geleden. Daarvoor heb ik haar niet gekend. Ik heb begrepen dat Riena daarna van persoonlijkheid toch wat veranderd is. Als je de foto's van Riena ziet van zo'n vijftien jaar geleden is het een struise vrouw die je niet om 1 boodschap maar wel om 10 bood-

schappen kon sturen.

Henny: Jawel. Ik heb me achteraf ontzettend verbaasd wat ze allemaal gedaan heeft. Om de initiatieven die ze zelf had want ik was natuurlijk weg. Ik ging vaak op zondagmiddag naar het Midden-Oosten toe of naar Turkije. Dan waren we 's morgens samen naar de kerk geweest. En ik realiseerde mij niet dat ze eigenlijk zoveel alleen was.

Ria: Je bent tot je tachtigste nog aan het werk geweest. En ineens word je mantelverzorger. Je leven verandert wel.

Henny: Je krijgt een ander leefpatroon. Het is goed geweest dat ze naar de zorgboerderij in Herwijnen gegaan is. Daar heeft ze zoveel plezier gehad en zij met haar. Daar kon ze weer wat met haar handen doen.

Ria: En het gaf ook ruimte voor jou natuurlijk.

Henny: Ja, maar dat was ondergeschikt.

Rob: In die fotocollage in de kerk bij de afscheidsdienst, wat voor mij ook leerzaam was omdat ik Riena zo niet kende, zag je een creatieve en ondernemende Riena. En toch in kerkelijk opzicht was ze heel vasthoudend. Ze nam mij kwalijk omdat ik de initiator was van de veranderingen in de kerk. Het was een vrouw die heel erg innovierend was en het leuk vond om dingen aan te pakken. Jij had er veel minder moeite mee.

Henny: Ik vond het vreemd, maar verder niet. Maar ze sprak zich gewoon uit en zei gewoon: 'Ik vind het helemaal niets!'

Ria: Dat was wel Riena.

Rob: Zo is ze in haar leven altijd wel geweest? Onomwonden.

Ria: In vergaderingen zei ze ook altijd wel wat ze wilde zeggen en maakte van haar hart geen moordkuil. Niet vervelend maar duidelijk.

Rob: Jij bent daarin veel milder lijkt mij.

Henny: Ja, misschien wel.

Rob: Als jij nu terugdenkt aan je leven, je zaak en je gezinsleven, aan dieptepunten hoeven we niet te denken, maar als het nu gaat om hoogtepunten? Welke dingen waren er voor jou waarvan je nu zegt dat vind ik nou mooi dat ik dat heb mogen meemaken. Los van de geboorte van je zes kinderen.

Henny: Ik zou het niet echt weten.

Rob: Misschien een ervaring die je met je gezin hebt meegemaakt of dat je een keer in Venezuela was of in Azerbeidzjan bent geweest?

Henny: We gingen ook met elkaar toen de kinderen nog klein waren op vakantie. We zijn verscheidene keren met de tent in Scandinavië geweest.

Ria: Maar volgens mij ook met de camper in Amerika rondgetrokken?

Henny: We hebben daar een maand rondgereden. We hadden een camper gehuurd. We waren 40-50 kilometer onderweg en je keek door de zijkant. We zijn teruggereden en hebben de camper omgeruild voor een andere. Op een gegeven moment moest mijn bril daar gemaakt worden, die was kapot. Dat kostte een hoop geld en ik had te weinig dollars bij me en ook geen cheques. Er moest geld overgemaakt worden vanuit Nederland naar een rekening daar. Hoe het gegaan is weet ik niet meer maar het is goed gegaan. En omdat het geld op was gingen we met z'n allen in een hotel. Dan hoefde je niet gelijk af te rekenen.

Rob: Jij was wat dat betreft niet voor een kleintje vervaard.

Ria: Ondernemend.

Rob: Nu heb ik ook wel begrepen, herinner ik mij uit het gesprek met de kinderen dat jij altijd een prutser bent geweest. Je bent altijd de prutser in de familie geweest en misschien ben je dat nog wel. Jij was ook altijd bezig met dingetjes te herstellen, te maken en zo.

Henny: Ja, waarom niet.

Rob: Dat is een mooi antwoord.

Waarom niet. Maar je kan het ook allemaal. Dat is wel een geluk. We hebben het nou over het gezin en we hebben het over het bedrijf, maar we hebben ook nog de kerk waar je nog steeds actief bij bent. Je hebt nog steeds de ondankbare taak van de kascontrole. De kascontrole kan alleen maar bestaan bij de gratie van het feit dat er een stuk vertrouwen moet zijn in de gemeente. Dat is een keer ernstig beschaamd maar daar kon jij ook niets aan doen. Je hebt je kerkelijke contacten, dat had Riena ook. Je was en bent heel erg bij die kerk betrokken. Heb je er als je terugkijkt in je leven toch ook veel steun aan gehad?

Henny: Dat denk ik wel. Dat is de basis van hoe dat je in het leven staat en hoe dat je je opstelt ook met zaken doen.

Rob: Wat je veel hoort van oudere mensen is dat ze zeggen, in Apeldoorn hoorde ik dat met name en hier niet zo: 'Dominee, toen ik jong was en 50, 60, 70 geloofde ik nog en ging er voor. Nu ben ik de 80 gepasseerd en het lijkt alsof het geloof als zand tussen mijn vingers wegloopt. Zou het allemaal wel waar zijn? We wachten het maar af.' Hoe is dat bij jou?

Henny: Iedere zondagmorgen luister ik naar de kerkdienst.

Rob: En dat ben je blijven doen ook nu Riena er niet meer is?

Henny: Ja. De ene keer spreekt het je wel aan en de andere keer niet. Dat hangt van af van de tekst die gekozen is. Maar het is en blijft een basis in je handelen.

Rob: Riena is gecremeerd. Hoe zie jij dat nou voor je? We gaan Riena, Ingeborg en je kleindochter weer een keer ontmoeten.

Henny: Dat denk ik wel, ja.

Rob: Dat is toch het rotsvaste vertrouwen waarin je nu nog leeft? Het loopt niet af maar het loopt straks op iets moois uit.

Henny: Vandaar dat we naar dat lied zo lang gezocht hebben voor de afscheidsdienst van Riena, maar dat we niet konden vinden. Ik heb het nog steeds niet gevonden. Jammer hè.

Rob: Het was een lied dat Henny zich kon herinneren. We hebben ook echt naar de tekst gezocht.

Henny: Zoals het gedaan is, is het ook goed. Daar niet van. Maar ik mis ze ontzettend.

Rob: Maar toch claim jij niet je gezin. Je mist ze, maar dat is niet zo merkte ik de laatste keer toen Marieke hier was. Dan kan Marieke volop vertellen. Dan zeg jij niet: Ho eens even Marieke, ik heb mijn vrouw verloren, ik heb mijn kind verloren, ik heb mijn kleinkind verloren. Dat hoor ik jou niet zeggen. Jij geeft je kinderen alle ruimte om hier ook verdrietig te zijn en niet je eigen verdriet voorop te zetten. Want je hebt heel veel verdriet. Jij praat ook niet heel erg graag over je eigen emotie. Jij geeft anderen de ruimte om het te vertellen, je hoort het rustig aan en je gaat koffiezetten.

Henny: Zo ben ik nu eenmaal. Ik kan me niet veranderen.

Ria: Dan verwerk je het meer voor jezelf.

Henny: Ja.

Rob: Jij zou in de kerk niet zo graag ouderling zijn geweest maar meer een diaken. Jij bent meer een doener.

Henny: Ik ben meer een doener.

Rob: En Riena? Die is geloof ik ouderling geweest?

Ria: Die is ouderling geweest.

Rob: Dat is lollig, zeg. Riena is meer een type ouderling. Ik heb het helaas zelf niet mogen meemaken. Maar ik kan me er wel wat bij voorstellen. En ook als je jouw kinderen ziet. Je ziet in jouw kinderen ook jullie persoonlijkheden terug.

Ria: En wie lijkt er dan op Henny?

Rob: Even kijken, volgens mij als ik eerlijk ben Annette.

Henny: Dat denk ik ook wel. Annette ja.

Rob: Maar jij, Ria, kent ze allemaal veel beter dan ik.

Ria: Dat weet ik niet. Ik ken de kinderen niet zo goed, meer van toen ze nog kinderen waren. Ik kende Riena wel goed. We zaten allebei in de kerkenraad. Ze deed zoveel meer als ouderling zijn. Ze zat in de liturgiecommissie, in het pastorale team, het comité seniorenkerstviering. Ze heeft de doopjurkentoontelling georganiseerd. Ik zou dan naar het ondernemende kijken.

Rob: Precies. Ik herinner me nog heel goed, Herma en ik waren er echt van onder de indruk, zoals Annette toen haar tweelingzus Ingeborg herdacht. Wij waren er allebei best geëmotioneerd onder. Zo, deze dame zet even wat neer, zeiden we tegen elkaar. En heel kort daarna hoorde ik dat ze uitvaartleider wilde worden. Daar is zij wel geknipt voor. En mijn indruk was dat Riena dat ook wel in zich had. Jij bent echt de rots in de branding, Henny.

Rob: Zijn er nog dingen die jij nog wilt vertellen?

Henny: Ik zou het niet weten.

Rob: Ik vond het heel bijzonder dat toen Riena gecremeerd was de oven niet goed was. Het was even een pijnlijk moment voor die mensen ook. We konden niets. Maar de flegmatische, de buigzaamheid van de familie met Henny voorop: Nou, oké, we wachten rustig af. Niets geen opgewondenheid, geen irri-

tatie, niets. Ik voelde me eigenlijk een beetje verplicht om bij jullie te blijven. Ik zat er meer mee dan de familie. 'Dan gaan we maar wat eten.' Zo zei je. *Henny knikt met een flauwe glimlach om de lippen.*

Ria: Hoe ga je er mee om. We hebben hier op deze locatie geweldige tuinfeesten met de kerk gehouden als afsluiting van het seizoen.

Rob: Ik heb er twee van mogen mee maken. Ik kwam een keer op bezoek en jullie waren niet thuis. Ik sta hier aan de zijkant te kijken naar de robotmaaier. Ineens hoor ik zwaar gegrom en keek in de kop van een kalf van een hond. Maar hij deed niets. Hij bleef rustig kijken. De hond was op de baas gaan lijken.

Henny: *Lacht.* Riena had een hond toen we verkering hadden. Dat heb ik in het dagboek teruggevonden.

Rob: Ik ben hier best vaak op bezoek geweest in al die jaren, maar ik geloof dat ik het nooit heb meegemaakt dat er geen visite was of kwam. Het blijft hier een zoete inval met jullie kinderen voorop.

Henny: *Knikt en bijna onhoorbaar 'Jaja'.*

Hij kijkt ons aan en wendt zijn blik naar de tuin. De hond is er niet meer, de robotmaaier doet zijn werk en ja hoor: er klinken stemmen. Dochter Annette met een van haar zoons. Alles gaat door. En Ria en ik, ach we liepen gewoon een middagje mee.

Ria en Rob

IN MEMORIAM

MIEKE VAN DE MINKELIS-BATENBURG

Op 26 juni 2024 overleed Mieke van de Minkelis-Batenburg in de leeftijd van 48 jaar.

Mieke leerden wij kennen als de vrouw van onze organist Peter en zeker ook als de moeder van haar drie kinderen onder wie hun jongste zoon Tiemen, die menigmaal de Vurense harten sneller deed slaan door zijn pianospel.

Toen ik in september 2016 in uw midden neerstreek leerde ik haar kennen als een trouwe kerkganger, die menigmaal haar Peter vergezelde. We leerden haar kennen als iemand, die er niet van hield op de voorgrond te staan en het leuk vond om na de vieringen onder de koffie zich onder de mensen te mengen.

Dat alles praktiseerde zij een lange reeks van jaren tot nu kort voor de Coronatijd zich bij haar een ernstige ziekte manifesteerde. Voor haar en haar gezin, maar ook voor ons allen was dat een enorme schok, omdat zij werkzaam in de zorg nu ineens zelf het object van zorg werd en dat nog wel door zo'n ingrijpende ziekte. Maar Mieke liet zich niet uit het veld slaan en bleef standvastig en vol vertrouwen zich vasthouden aan alle medische hoopvolle berichten. En hoewel het even erop leek, dat de ziekte een halt was toegevoerd bleek toch vrij snel, dat een moeizame weg haar deel zou zijn. Maar ook dan bleef Mieke op haar post en met vallen en opstaan runde zij met de haar resterende energie haar opgroeiende gezin.

Dat daarin de rol van onze Peter niet valt te onderschatten spreekt voor zich en vaak heb ik mij verwonderd over zijn grote geestkracht, zijn onvermoeibare inzet voor zijn hele gezin en zijn oprechte optimisme en op den duur zijn grote

realiteitszin.

In die tijd bleef Mieke, wanneer het ook maar enigszins kon met Peter ter kerke gaan en schuwde zij niet de onvermijdelijke vragen naar haar gezondheid. Ook toen de gevolgen van haar behandeling zichtbaar werden toonde zij een grote fierheid, die alom respect afdwong. Mieke ging ook via de mail/app de lezers op de hoogte brengen van haar behandelingen en prognoses. Daarin schreef zij onomwonden waarop het stond, maar liet ons ook delen in haar rotsvaste vertrouwen in God, die niet van haar zijde week. Daarvan getuigde zij ook en in wat zij aan het papier toevertrouwde zullen haar Peter met zijn gezin en haar familie en vrienden een zeer waardevolle herinnering met zich meedragen. Mieke legde verantwoording af van de hoop die in haar was en heeft op indrukwekkende wijze getoond hoezeer wij in leven en in sterven, met alle verlies en teleurstelling van dien toch meer dan overwinnaars zijn in Christus.

Zo herinner ik mij nog goed hoezeer wij bij haar thuis samen met Peter een interview voor ons kerkblad afnamen. Zo ziek als zij was gaf zij daaraan haar medewerking. Ook daar betoonde Mieke zich een vrouw, die graag luisterde en wars was van grote woorden. In stilte vervolgde zij haar weg en ingetogen nam zij afscheid in haar laatste schriftelijke bijdrage.

Voor Peter en zijn gezin is haar overlijden een heel groot gemis, maar ook zij mogen troost vinden in de wijze, waarop Mieke ondanks alle vragen, die haar ziekbed op zo'n jonge leeftijd opwierp, in volstrekt vertrouwen op de goede God haar levensweg voltooide.

Rob Visser

IN MEMORIAM

ARIE DE KONING

Op 8 juni 2024 overleed Arie de Koning.

Bovenaan de rouwkaart staat dat Arie op de bijzondere leeftijd van 95 jaar is overleden.

Arie de Koning is geboren in Nederhemert, maar heeft verreweg het grootste gedeelte van zijn leven in Vuren gewoond. Eerst aan de dijk samen met zijn vader en moeder en later in de Seringenlaan. Zijn grote hobby was tuinieren. Dat heeft hij lang gedaan en ook veel mensen voorzien van zijn geteelde groenten. Van de Seringenlaan waar hij de laatste jaren heeft

samengewoond met Maaïke is hij verhuisd naar een seniorenwoning in de Molenlaan. Na het overlijden van Maaïke is hij daar liefdevol verzorgd door haar zoon Arie Jan. Arie Jan kwam elke dag naar Vuren om alles voor hem te doen. Zelfs toen Arie naar Avondlicht in Herwijnen ging bleef hij hem elke dag bezoeken. Een blijk van heel goede verzorging. Op 8 juni is Arie overleden in Avondlicht en op vrijdag 14 juni heeft de crematie in alle stilte plaatsgevonden. Wij wensen Arie Jan en zijn familie veel sterkte toe.

Ank de Kock, ouderling

VAN DE KERKENRAAD

Afscheid ambtsdragers

Zondag 8 september 2024 belooft een mooie viering te worden. We nemen in die viering afscheid van diaken Anjo van Dalen en ouderling-kerkrentmeester Pleun Tromp. Voorganger is Rob Visser en Erik Versteeg speelt op zijn orgel. De dienst wordt extra muzikaal opgeluisterd met pianospel van Elena

Manevska. Natuurlijk vinden we het jammer dat Anjo en Pleun stoppen, maar daartegenover staat dat we heel dankbaar zijn dat zij zoveel jaren op respectievelijk diaconaal en kerkrentmeesterlijk vlak zich ingezet hebben voor de Thaborkerk. Anjo sinds 2014 en Pleun sinds 1998.

Ria Looijen, preses

Thaborkerk open

Iedere dinsdagmorgen is de Thaborkerk open van 10.00 uur tot 12.00 uur voor het zoeken naar stilte, voor het aansteken van een kaarsje, voor een kopje koffie/thee of voor een praatje. Deze inloop is voor iedereen, ook voor mensen die geen lid van de kerk zijn.

Livestream en kerkomroep

Veel kijkers (ook geen gemeenteleden) volgen de vieringen via YouTube of luisteren via kerkomroep. Ongeveer een minuut of tien voor aanvang zijn we in de lucht.

De verkorte link voor het volgen van de YouTube is bit.ly/thaborkerkvuren en meeluisteren kan via www.kerkomroep.nl. De kerkdiensten worden altijd gestreamd.

VAN DE LITURGIECOMMISSIE

Startzondag

Zondag 22 september vieren we de start van het winterwerk. Vanaf half 10 is er koffie en wat lekkers. De viering begint om 10 uur en heeft als thema 'Als nieuw!' (Leven in het licht van Gods Koninkrijk.) De gelijkenis van de werkers in de wijngaard staat centraal in dit jaarthema.

We doen dit in de vorm van een Thomasviering en starten en eindigen gezamenlijk.

In de kerk zijn verschillende plekken ingericht waar we zélf met het thema van de lezing(en) aan de gang gaan in 5 verwerkingsvormen.

1. In de kerkzaal: oefenen van een lied.
2. In de consistorie: nadenken over de bijbeltekst.
3. In de kerkzaal: creatief aan de slag met de bloemen.
4. In de bijzaal: creatief met een ets van Rembrandt.
5. In de bijzaal: we schrijven gebeden en gedachten bij de woorden.

Zo groeit de betrokkenheid van de deelnemers en is de inhoud van de preek niet afhankelijk van één persoon, maar groeit zij in de dienst. Natuurlijk komen ook de gebruikelijke onderdelen van de liturgie terug in de viering.

Na de viering is er een drankje met als afsluiting een lunch in de vorm van een pizzaproeverij. Er staat om 12.00 uur een pizzabus voor de deur en de pizzapunten worden ter plekke klaargemaakt. Alle soorten pizza's uit het assortiment komen voorbij en het grote voordeel is dat we gezellig met elkaar kunnen eten en genieten van de verschillende smaken.

Aty de Groot, ouderling

GEMEENTE-ACTIVITEITEN

Feestelijke opening Mazzeltje

Zaterdag 28 september 2024 is de feestelijk officiële opening van het Mazzeltje. Om 10 uur gaan de deuren open en natuurlijk hopen we dat er heel veel mensen bij aanwezig kunnen zijn. In de bijzaal van de Thaborkerk is een kringloopwinkeltje gecreëerd met goede tweedehands artikelen, kleding en boeken. Tegen schappelijke prijzen zijn de artikelen te koop. Vanaf die zaterdag is iedere woensdagmiddag van 14.00-16.00 uur en iedere zaterdag van 10.00-13.00 uur het Mazzeltje geopend. Bovendien is het mogelijk een kopje koffie/thee te kopen met wat lekkers. Behalve dat we goede tweedehands artikelen een nieuw leven geven is het ook een uitnodigende plek voor onze dorpsgenoten en andere belangstellenden. Natuurlijk is iedereen van harte welkom een kijkje te komen nemen.

Het Mazzeltje team,

Tineke Hagenaar	06-19011107
Arina van Leersum	06-51075596
Truus Mos	06-17374865
Ria Looijen	06-22449008

RommelRoute op zaterdag 31 augustus

Zaterdag 31 augustus is weer de jaarlijkse RommelRoute in ons dorp. Iedereen in Vuren kan op deze dag van 9.00 tot 15.00 uur vanaf eigen terrein spullen verkopen. Als Thaborkerk hebben wij ons ook opgegeven daaraan mee te doen. We zijn van plan op het kerkplein een aantal tafels met allerlei 'goede' tweedehands artikelen te plaatsen (onze vroegere rommelmarkt maar dan kleinschaliger). Sowieso zullen wij de kerkdeuren openzetten en kunnen bezoekers de Thaborkerk bezoeken en als daar behoefte aan is een kaarsje aansteken. Tevens kan men koffie, thee en/of limonade met wat lekkers bij ons gebruiken. Heeft u thuis mooie kleine artikelen (curiosa) wat nog bruikbaar is (geen meubilair e.d.) die u wilt schenken aan de kerk dan kunt u dat in de Thaborkerk inleveren. Inleveren kan op vrijdagmiddag 30 augustus van 13.00 uur tot 17.00 uur.

De opbrengst van ons onderdeel gaat in zijn geheel naar de Thaborkerk.

Wij nodigen bezoekers en dorpsgenoten uit om ook onze locatie een bezoekje te brengen.

Ria Looijen, preses

Boekenmarkt en kledingbeurs

Ook dit jaar organiseren we een boekenmarkt en kledingbeurs. De boekenmarkt wordt in de kerkzaal gehouden en de kledingverkoop in de bijzaal. Wat betreft de kledingbeurs is er pasruimte gecreëerd. In de loop van het jaar zijn veel nieuw 'gelezen' boeken ingeleverd waardoor het aanbod nog groter is. Zo is er ook al een ruime keuze aan tweedehands dames-, heren- en kinderkleding ingeleverd.

De Thaborkerk is tijdens de boekenmarkt en kledingverkoop gedurende meerdere dagen geopend (zie het overzicht hieronder). Bovendien is het altijd mogelijk elkaar te ontmoeten met een kopje koffie, thee of een frisdrankje en wat lekkers.

Er zijn vrijwilligers tijdens de openingstijden in de kerkzaal en in de bijzaal aanwezig.

De openingstijden zijn:

Woensdag 9 oktober, donderdag 10 oktober en vrijdag 11 oktober van 14.00-17.00 uur en van 18.30-20.30 uur en zaterdagmorgen 12 oktober van 09.00-12.00 uur.

Ook kunnen 'gelezen' boeken nog ingeleverd worden op zaterdagmorgen 5 oktober van 09.00-12.00 uur in de kerkzaal van de Thaborkerk. Op vrijdag 4 oktober vanaf 18.00 uur kunt u nog goed draagbare en schone kleding aan de weg zetten en wordt er door het dorp gereden en de door u buiten gezette kleding opgehaald. De kleding kan ingeleverd worden tijdens de openingstijden van de kerk en ook op zaterdagmorgen 4 oktober. Daarna zullen de dames van de handwerkclub de kleding uitzoeken en sorteren.

Ria Looijen, preses

VAN DE DIACONIE

Afscheid

In de dienst van 8 september neemt Anjo van Dalen afscheid van de diaconie. Wij danken haar voor haar jarenlange inzet als diaken.

Soepen

De eerste keer dat u weer welkom bent om soep en een broodje te komen eten is op vrijdag 27 september vanaf 11.45 uur en tot 13.30 uur. Schroom niet en kom eens langs en/of breng iemand mee. Is er misschien nog iemand die een keer een pan soep wil koken? Ik hoor het graag.

Diaconale dienst

Op 3 november is er weer een diaconale dienst. Na 2 jaar Mercy Ships te hebben ondersteund, zoeken we nu weer een ander doel (regionaal of wereldwijd). Heeft u een idee laat het ons weten. Ook als u een regionale organisatie weet voor de bestemming van de diaconale collecte.

Voedselinzameling

Op 9 november hopen we weer samen met de Morgenster een voedselinzameling voor de voedselbank in Leerdam te houden.

Namens de diaconie,
Joke Versluis

VAN DE HANDWERKCLUB

Al genieten we nu van hoge temperaturen toch nadert september. We zijn gewoon doorgedaan in de vakantieperiode. Het was een klein groepje vanwege ziekte, verbouwing en gelukkig ook vakantie. Dus hopen we dat iedereen er dan weer is. Twee leden hebben de zolder opgeruimd zodat er nu geweldige koopjes zijn voor de RommelRoute op zaterdag 31 augustus. Kom gezellig langs.

We zijn al begonnen aan de presentjes voor het seniorenkerstfeest en aan het overleggen waar ons uitje naar toe gaat.

Dus mocht u zin hebben om eens te komen kijken: u bent van harte welkom iedere woensdagmiddag tussen 2 en 4 uur en... handwerken is niet verplicht!

Namens de handwerkclub,
Corrie Weeda

Verantwoording collecten diaconaal werk:

2 juni 2024 Plaatselijk diaconaal werk	€ 49,60
9 juni 2024 Mercy Ships	€ 57,44
16 juni 2024 Plaatselijk diaconaal werk	€ 71,82
23 juni 2024 Kerk in Actie Libanon Kinderen in de Knel	€ 42,84 € 63,50
30 juni 2024 Kerk in Actie Moldavië	€ 72,36
7 juli 2024 Plaatselijk diaconaal werk	€ 53,68
14 juli 2024 Plaatselijk diaconaal werk	€ 78,32
21 juli 2024 Blauwe Anemoon	€ 68,52
28 juli 2024 Plaatselijk diaconaal werk	€ 74,76
4 augustus 2024 Plaatselijk diaconaal werk	€ 55,92
11 augustus 2024 Kerk in Actie Pakistan	€ 66,60

In de maanden juni en juli is er € 420,- overgemaakt aan giften naar de diaconie.

VORMING EN TOERUSTING 2023 - 2024

'Donderdag 12 september 2024'

Donderdag 12 september 2024 houden we weer onze filmavond. Deze keer draaien we de film *Rapito*, een film van Marco Bellocchio. Vanaf 19.15 uur staat de koffie klaar en om 19.30 uur begint de film. Entree is gratis; iedereen is van harte welkom.

Samenvatting

Het is het jaar 1858. In de Joodse wijk in Bologna, dringen soldaten van de Paus het huis van de Mortara's binnen. Op bevel van de kardinaal moeten ze de zevenjarige zoon Edgardo meenemen. Als baby schijnt hij in het geheim te zijn gedoopt door het kindermisje, met als gevolg dat hij nu volgens de Roomse wetten een katholieke opvoeding moet krijgen. Edgardo's ouders blijven in wanhoop achter en doen er alles aan om hun zoon terug te krijgen. Met brede steun van binnen en

buiten de Joodse gemeenschap krijgt de strijd van de Mortara's al snel een politieke lading. Terwijl de Kerk en de paus hun machtspositie zien wankelen met de steeds luidere roep om een verenigd Italië, weigeren ze de jongen op te geven.

Met *Rapito* vertelt Marco Bellocchio het roemruchte waargebeurde verhaal van Edgardo Mortara, wiens leven onlosmakelijk verbonden is met de Italiaanse eenwording. Zijn laatste jaren bracht hij door in België, bij het klooster Bouhay, waarna hij in 1940 stierf en werd begraven in Luik. Bellocchio brengt het controversiële verhaal prachtig in beeld en mocht al meerdere prijzen voor de film in ontvangst nemen.

Ria Looijen

Leesclub op woensdag 18 september 2024

Op deze datum komen we om 20.00 uur bij elkaar. U bent van harte welkom in de consistorie van de kerk. We lezen 'Er stromen rivieren in de lucht' van Elif Shafak.

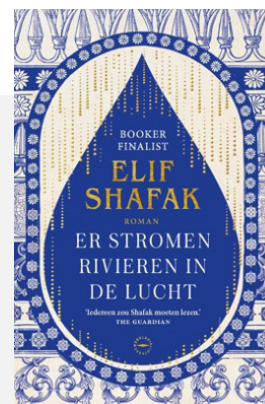
Samenvatting

Londen, 1840. Arthur raakt gefascineerd door het oude Mesopotamië en in het bijzonder door het epische Gilgamesj-epos, over een hooghartige held die pas tot inkeer komt wanneer hij alles kwijt is.
Turkije, 2014. De 10-jarige Narin moet vluchten voor isis, samen met haar oma, die uit een lange lijn van vrouwelijke zieners komt.
Londen, 2018. Zaleekhah vindt troost in haar onderzoek naar rivieren, en komt via een vriendin in aanraking met een bijzondere oude taal.

Wat de drie buitenstaanders door de eeuwen heen met elkaar verbindt, is het water, want: 'Water bewaart alle herinneringen. Het zijn de mensen die vergeten.'

Elif Shafak (1971) is een bekroonde Turks-Britse bestsellerauteur. Haar werk is in meer dan vijftig landen vertaald en won vele internationale prijzen. Ze is TED Global Speaker en zet zich in voor rechten voor minderheden. Vanwege haar boeken werd Shafak tweemaal aangeklaagd door de Turkse overheid. Ze is professor aan o.a. Oxford University en in 2020 werd ze benoemd als vice president van de Royal Society of Literature. De BBC riep haar uit tot een van de 100 meest invloedrijke en inspirerende vrouwen.

Aty de Groot

'Aan tafel'

Na een periode van rust en/of vakantie gaan we weer met elkaar aan tafel. De eerste 'Aan Tafel' is op dinsdag 24 september. Inloop vanaf 17.30 uur en we beginnen om 18.00 uur. Deze keer is het thema van de Protestantse kerk 'Als nieuw!' Met dit thema willen we tijdens de maaltijd aan de slag gaan om nieuwe ontdekkingen te doen over het koninkrijk van God.

Wat betekent het eigenlijk dat God onze koning is of wil zijn. Worden wij daar andere mensen van? Hoe zit dat? Met vernieuwende gesprekken willen we weer aan tafel gaan waarbij Wilma Looijen voor een vernieuwende verrassende maaltijd zal zorgen. Graag van tevoren opgeven voor de datum van 24 september bij Ria Looijen of Truus Mos.

Truus Mos

VAN HET COLLEGE VAN KERKRENTMEESTERS

Solidariteitskas 2024

De Solidariteitskas wordt gevuld door een vaste, verplichte bijdrage van alle belijdende leden van de Protestantse Kerk. Steun vanuit de Solidariteitskas is altijd tijdelijk en bedoeld om een gemeente op weg te helpen. Wij vragen u om een bedrag van € 10,-. Hiervan wordt € 5,- afgedragen aan de Solidariteitskas. Het bedrag dat overblijft is bestemd voor onze eigen gemeente. Mogen wij rekenen op uw solidariteit en bijdrage?

De meeste lidmaten maakten al gebruik van de mogelijkheid dit bedrag gelijktijdig met de bijdrage van de actie Kerkbalans en het abonnementsgeld van Het Klokje over te maken. Een aantal leden hebben daarvan geen gebruik gemaakt en ontvangen later dit jaar een brief om hun bijdrage over te maken.

Ria Looijen, kerkrentmeester

UITLEENPUNT ROLSTOELEN

Wilt u graag een dagje uit, een keer winkelen of op familiebezoek en heeft u hiervoor een rolstoel nodig? Voor inwoners van de gemeente West Betuwe is het mogelijk om voor maximaal twee dagen gratis een rolstoel te lenen. In de Thaborkerk staan twee rolstoelen. Het is voor alle inwoners van Vuren mogelijk een rolstoel te lenen volgens de voorwaarden.

Reserveer de rolstoel uiterlijk 24 uur vooraf. U betaalt € 10,- borg bij het ophalen van de rolstoel. U krijgt de borg terug als u de rolstoel in dezelfde staat weer terugbrengt. Ank de Kock (0183) 633755 is in Vuren het aanspreekpunt bij wie de stoel gereserveerd kan worden en bij afwezigheid of geen gehoor van Ank is Bets den Adel (0183) 630647 het aanspreekpunt.

TUSSENSTAND KERKBALANS 2024

De stand zoals deze was op 14 augustus 2024:

Toegezegd voor 2024	€ 44.040,-
Reeds betaald	€ 34.220,-
Nog te ontvangen	€ 9.820,-

Buiten de collecten om ontvangen

Giften t.b.v. het kerkrentmeesterlijk beheer:

Via Ria Looijen (KR)	€ 25,-
Via Rabobankrekening	€ 10,-
Via Ank de Kock (KR)	€ 15,-
Via Janie Tromp (PT)	€ 10,-

Alle gevers hartelijk dank.

Verantwoording collecten kerkrentmeesterlijk beheer:

2 juni 2024 Pastoraat en kerk	€ 74,40
9 juni 2024 Pastoraat en kerk	€ 86,16
16 juni 2024 Pastoraat en kerk	€ 107,73
23 juni 2024 Pastoraat en kerk	€ 64,26
30 juni 2024 Pastoraat en kerk	€ 108,54
7 juli 2024 Pastoraat en kerk	€ 80,52
14 juli 2024 Pastoraat en kerk	€ 117,48
21 juli 2024 Pastoraat en kerk	€ 87,78
28 juli 2024 Pastoraat en kerk	€ 112,14
4 augustus 2024 Pastoraat en kerk	€ 83,88
11 augustus 2024 Pastoraat en kerk	€ 99,90
Binnengekomen giften t.b.v. collecten van 27.05.2024 t/m 07.08.2024 van kijkers en luisteraars via YouTube en Kerkomroep	€ 685,-

VAN HET PASTORAAT

Geboorte

*Trots en dolblij
met jou erbij!*

Welkom lieve Kate

staat op het geboortekaartje van Anna
Kate van der Leden.

Kate is geboren op 3 juli 2024 om
21:40 uur.

Wij feliciteren de trotse ouders
Willem en Katinka, Boutlaan 1 in
Herwijnen en wensen jullie veel geluk
met jullie dochter.

Bloemengroet

De bloemen uit de zondagse vieringen
gingen als groet, bemoediging of als
felicitering naar:

9 juni

De heer en mevrouw H. van Beest-
van Asch
De Vliet 15

16 juni

Mevrouw A. Pippel-Bakker
Hellouw

23 juni

De heer H. Goedegebuure
Dorpsstraat 26
Mevrouw P. Dame-van Doorn
Dorpsstraat 29

30 juni

De heer en mevrouw A. de Groot-van
Beest
Gorinchem
Mevrouw A. Versteeg
De Vliet 11

7 juli

Mevrouw N. Vermeulen-de Wit
Mildijk 135

14 juli

Mevrouw C. de Bodt
De Twee Morgen 2

21 juli

De heer F. Pellicaan
De Waaij 11

28 juli

De heer en mevrouw J. Vermeulen-de
Wit
Mildijk 135

4 augustus

De heer S. Venema
Merellaan 32

11 augustus

De heer P. Verhoeven
Merellaan 30

Zieken

Op het moment van dit schrijven
verblijven er geen gemeenteleden in
een ziekenhuis.

De heer F. Pellicaan verblijft voor
revalidatie in Het Gasthuis in Gorcum.

Wel zijn er gemeenteleden die thuis
of in een verzorgingshuis de nodige
zorg krijgen. U allen wensen wij veel
sterkte en Gods nabijheid.

Geslaagd

Ook dit jaar zijn er in onze gemeente
twee jongeren geslaagd voor hun
examen. Laura van der Plas, Flank
1 in Vuren, en Melissa de Jong,
Graskamp 8 in Haaften, werden
beiden bezocht met een leuke attentie.
Ook via dit informatieblad van de
Thaborkerk gaan de felicitaties van de
gemeente naar Laura en Melissa met
de behaalde diploma's. Wij wensen
hen veel succes met de verdere
opleiding en het zoeken naar een
mooie baan.

Jubilea

Op 29 juni waren de heer en mevrouw
A. de Groot-van Beest, Woelse
Donk 67 in Gorinchem, veertig jaar
getrouwd.

Op 25 juli waren de heer en mevrouw
J.W. Vermeulen-de Wit, Mildijk 135,
vijfenzestig jaar getrouwd.

De heer en mevrouw H. van
Meeuwen-de Jong, Voermanstraat 777
in Gorinchem, waren op 20 augustus
ook vijfenzestig jaar getrouwd.

Bijzondere mijlpalen.
Ook vanaf deze plaats namens
de gemeente allen nog van harte
gefeliciteerd.

Ank de Kock, ouderling

Lieve gemeenteleden,

4 november 2023 hoorde ik het
vreselijke nieuws dat ik acute
leukemie heb. Nu maanden later na
vele zware chemokuren en tot nu
toe goede uitslagen wil ik iedereen
bedanken voor de vele kaartjes,
appjes, bezoeken en jullie gebeden.
Er is nog een lange weg te gaan, maar
ik houd moed.

Mede namens Annemieke bedankt.

Wat zijn wij toch een fijne gemeente
met elkaar!

Luuc Wilschut

Hartelijk dank

Hierbij wil ik iedereen hartelijk
bedanken voor al het medeleven wat
ik vanuit de gemeente heb ontvangen
tijdens mijn ziekte. Ook bedankt voor
de mooie bos bloemen die ik namens
de kerk heb gekregen.

Ook iedereen bedankt voor de
persoonlijke belangstelling in de vorm
van een kaartje, een telefoontje of
gewoon even vragen hoe het gaat. Ik
heb alles als zeer fijn ervaren.
Nogmaals hartelijk dank ook namens
Jacob.

Willie van der Vliet

Beste Leden van de 'Thaborkerk' in Vuren

Op zondag 4 augustus jl. werden wij
blij verrast met bloemen, die ons door
de leden van de 'Thaborkerk' werden
geschonken.

Een heel mooie verrassing die wij
zeker niet hadden verwacht!

Het was voor ons ontroerend te
merken dat er mensen zijn die met
je meelevens in een ziekteproces en
daarvoor willen wij jullie allen van
harte danken.

Een mooier gebaar was op dat
moment niet denkbaar.

Martje en Siemon Venema

Hartelijk dank

Wij willen iedereen heel hartelijk
danken voor alle blijken van meelevens
in de jaren dat Mieke ziek is geweest
en in de periode na haar overlijden.
Zoals tijdens de rouwdienst is gezegd,
is de gemeente rond de Thaborkerk
voor ons een thuis geworden.
Het gemis is groot, maar in
vertrouwen op onze God moeten we
onze weg door het leven vervolgen.

Peter van de Minkelis
Eline en Rob
Jos en Suzan
Tiemen

Hartelijk dank

25 juli jl. waren wij 65 jaar getrouwd.
Een bijzondere dag. Door de toestand
van Nel was het niet mogelijk deze
dag groots te vieren. Wel hebben
wij in klein comité koffiegedronken

met onze naasten. In dankbaarheid kijken wij terug op die dag. Wie had dat gedacht? Het huis stond vol met bloemen en we werden bedolven onder brieven, kaarten en wensen. Wij herinneren ons die warme dag op 25 juli 1959. Ds. Bos uit Dalem verbond ons in de echt en sprak de zegen uit. En het werd een gezegende tijd.

Wij danken allen die kaarten, brieven, gedichten, bloemen en planten brachten. Wij waren erdoor geroerd. Hartelijk dank.

Jan en Nel Vermeulen

Reis naar Roemenië

Op 23 maart gaf ik een pianoconcert in de Thaborkerk om geld op te halen voor mijn Reis naar Roemenië.

Op 13 mei was het dan zover. Half 4 in de nacht verzamelden we op school om daarna naar Charleroi airport te vertrekken. Nadat we geland waren in Cluj-Napoca werden we opgepikt door Leon. Met Leon reden we naar

Târnăveni. Daar was ons hotel. Toen we ingecheckt waren liepen we naar de school van stichting Laleaua. Dit is een school met Nederlandse leraren. De school geeft gratis les aan Roma-kinderen uit een wijk in de buurt. Op maandag kregen we een rondleiding door het gebouw van Laleaua en op

dinsdag mochten we als groep de hele dag de lessen verzorgen.

Dinsdagavond werden we met een busje naar valea Draguinului gebracht. Een prachtige vallei waar we de rest van de week sliepen. Dominee Cornel Fedor woont in deze vallei. Op zijn erf stonden ook blokhutten waarin wij konden overnachten. Cornel is

een dominee die daar in de omgeving diensten organiseert voor Roma's. Hij geeft de mensen daar ook vaak te eten en zorgt ook in andere dingen voor de Roma's daar. Op woensdag mochten we klussen bij een aantal van de kerken van Cornel. Op donderdag stelden we voedselpakketten samen om deze daarna uit te delen aan Roma gezinnen.

Het was indrukwekkend om te zien hoe armoedig sommige mensen daar leven. In dezelfde straat wonen mensen in een groot huis en hebben een dure auto en mensen die in 1 kamer leven met 8 mensen en 4 dieren. Door die omstandigheden was het wel extra bijzonder om iets te kunnen betekenen voor de mensen. Daarom kijk ik echt terug op een hele bijzondere reis waarin ik zelf ben gegroeid en waarin ik anderen heb kunnen laten groeien!

Tiemen van de Minkelis

AGENDA

Iedere dinsdagmorgen van 10.00 – 12.00 uur is de Thaborkerk open voor het zoeken naar stilte, het aansteken van een kaarsje, voor een kopje koffie/thee en/of voor een praatje.

Iedere woensdagmiddag van 14.00 – 16.00 uur handwerkclub in de Thaborkerk

Vanaf zaterdag 28 september 2024 is iedere woensdagmiddag van 14.00 – 16.00 uur en iedere zaterdag van 10.00 – 13.00 uur het ‘Mazzeltje’ geopend

Zondag 25 augustus 2024
Sing-in om 19.30 uur in de Thaborkerk

Maandag 26 augustus 2024
Kerkenraadsvergadering om 19.30 uur

Zaterdag 31 augustus 2024
RommelRoute van 09.00-15.00 uur

Maandag 9 september 2024
Vergadering beroepingscommissie om 19.30 uur

Donderdag 12 september 2024
Filmavond ‘Rapito’ om 19.30 uur (inloop 19.15 uur)

Woensdag 18 september 2024
Vergadering College van Kerkrentmeesters om 19.30 uur

Woensdag 18 september 2024
Leesclub om 20.00 uur

Zondag 22 september 2024
Startzondag

Dinsdag 24 september 2024
Gesprekkring met maaltijd ‘Aan tafel’ van 18.00-20.30 uur

Vrijdag 27 september 2024
Soepen van 11.45–13.30 uur

Zaterdag 28 september 2024
Feestelijk opening Mazzeltje om 10.00 uur (daarna geopend tot 13.00 uur)

Vrijdag 4 oktober 2024
Vanaf 18.00 uur ophalen kleding in Vuren

Zaterdag 5 oktober 2024
Inleveren boeken en kleding in de Thaborkerk van 09.00–12.00 uur

Woensdag 9 oktober 2024
Boekenmarkt en kledingbeurs van 14.00-17.00 uur en van 18.30-20.30 uur

Donderdag 10 oktober 2024
Boekenmarkt en kledingbeurs van 14.00-17.00 uur en van 18.30-20.30 uur

Vrijdag 11 oktober 2024
Boekenmarkt en kledingbeurs van 14.00-17.00 uur en van 18.30-20.30 uur

Zaterdag 12 oktober 2024
Boekenmarkt en kledingbeurs van 09.00-12.00 uur

Kopij inleveren voor het volgende Klokje uiterlijk maandag 21 oktober 2024 bij Ria Looijen

Dinsdag 22 oktober 2024
Moderamenoverleg om 13.30 uur

Maandag 28 oktober 2024
Kerkenraadsvergadering om 19.30 uur

Het Klokje (huis-aan-huis) verschijnt in de week van 4 november 2024

Zaterdag 9 november 2024
Voedselinzameling t.b.v. Voedselbank

VIERINGEN

Na afloop van de vieringen is er ontmoeting en is er koffie en thee in de kerkzaal

Zondag 1 september 10.00 uur

Mw. ds. Tineke Veldhuizen uit Zandhoven (België)
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Plaatselijk diaconaal werk
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Peter van de Minkelis
Lector: Aty de Groot
Koster: Jan van Dalen
Gastvrouw: Jeanny Visscher
Ouderling: Aty de Groot
Diaken: Joke Versluis
Kerkrentmeester: Pleun Tromp

Zondag 8 september 10.00 uur

Afscheid ambtsdragers

Rob Visser
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Plaatselijk diaconaal werk
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Erik Versteeg
Piano: Elena Manevska
Lector: Jenneke Klein Geltink
Koster: José Ekkelmans
Gastvrouw: Kitty van Steenis
Ouderling: Tineke Hagenaar
Diaken: Dick Klein Geltink
Kerkrentmeester: Adrie Hagenaar

Zondag 15 september 10.00 uur

De heer René Wichers-Kaat uit Vriezenveen
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Kerk in Actie Colombia
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Corinne van Drenth
Lector: Aty de Groot
Koster: Roel Smit
Gastvrouw: Pieta Dame
Ouderling: Ria Looijen
Diaken: Joke Versluis
Kerkrentmeester: Jan Vermeulen

Zondag 22 september 10.00 uur

Startzondag

Mw. drs. Christien van Harten uit Deil
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Kerk in Actie Syrië
- kerkrentmeesters: Vorming en Toerusting
Organist: Peter van de Minkelis
Lector: Annemarie Pippel
Koster: Corrie Weeda
Gastvrouw: Corrie van den Berg
Ouderling: Aty de Groot
Diaken: Dick Klein Geltink
Kerkrentmeester: Ria Looijen
Voor de viering koffie/thee met lekkers
Na de viering een drankje
Afsluitend een lunch (pizzaproeverij)

Zondag 29 september 10.00 uur

Ds. Henk G. Dijk uit Acquoy
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Diaconaal quotum
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Erik Versteeg
Lector: Aty de Groot
Koster: Jan van Dalen
Gastvrouw: Meta Slijkoort
Ouderling: Ank de Kock
Diaken: Joke Versluis
Kerkrentmeester: Pleun Tromp

Zondag 6 oktober 10.00 uur

Heilig Avondmaal

Mw. ds. Matthea Klaasse-Mesch uit Andel
Twee collecten in de viering voor:
- avondmaal: Kinderen in de Knel
- diaconie: Kerk in Actie Israël
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Peter van de Minkelis
Lector: Jenneke Klein Geltink
Koster: Roel Smit
Gastvrouw: Hannie Dane
Ouderling: Tineke Hagenaar
Diaken: Dick Klein Geltink
Kerkrentmeester: Adrie Hagenaar

Zondag 13 oktober 10.00 uur

Mw. ds. Tineke Veldhuizen uit Zandhoven (België)
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Zilt
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Corinne van Drenth
Lector: Annemarie Pippel
Koster: José Ekkelmans
Gastvrouw: Miny van Dusseldorp
Ouderling: Ria Looijen
Diaken: Joke Versluis
Kerkrentmeester: Jan Vermeulen

Zondag 20 oktober 10.00 uur

Ds. Peter van Ankeren uit Papendrecht
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Kerk in Actie Indonesië
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Peter van de Minkelis
Lector: Jenneke Klein Geltink
Koster: Corrie Weeda
Gastvrouw: Jeanny Visscher
Ouderling: Ank de Kock
Diaken: Dick Klein Geltink
Kerkrentmeester: Ria Looijen

Zondag 27 oktober 10.00 uur

Ds. Evert Overeem uit Leusden
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Plaatselijk diaconaal werk
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Erik Versteeg
Lector: Ria de Bij
Koster: Jan van Dalen
Gastvrouw: Pieta Dame
Ouderling: Tineke Hagenaar
Diaken: Joke Versluis
Kerkrentmeester: Adrie Hagenaar

Zondag 3 november 10.00 uur

Diaconale viering

Ds. Ben Oosterom uit Rumpst
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Nieuw project
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Peter van de Minkelis
Lector: Annemarie Pippel
Koster: Roel Smit
Gastvrouw: Kitty van Steenis
Ouderling: Ria Looijen
Diaken: Dick Klein Geltink
Kerkrentmeester: Pleun Tromp

Zondag 10 november 10.00 uur

Dankdag

Mw. drs. Christien van Harten uit Deil
Een collecte in de viering voor:
- diaconie: Blikkenactie voedselbank
- kerkrentmeesters: Pastoraat en kerk
Organist: Corinne van Drenth
Lector: Aty de Groot
Koster: José Ekkelmans
Gastvrouw: Corrie van den Berg
Ouderling: Aty de Groot
Diaken: Joke Versluis
Kerkrentmeester: Jan Vermeulen

KERKENRAAD

INTERIM PREDIKANT

Ds. Rob Visser
Cuneralaan 48
3911 AD Rhenen
robvisser51@gmail.com
tel.: 06-44822298
0317-756084

PRESES/OUERLING- KERKRENTMEESTER

Ria Looijen
De Rietput 11
4214 DW Vuren
ria.looyen@planet.nl
tel.: 0183-632758
06-22449008

SCRIBA/DIAKEN

Joke Versluis,
Nieuwendijk 8
4156 JP Rump
jokepietversluis@hetnet.nl
tel.: 0345-785072

OUERLINGEN

Ank de Kock
Meidoornlaan 8
4214 DG Vuren
fransenank@hotmail.nl
tel.: 0183-633755

Aty de Groot
Woelse Donk 67
4207 XC Gorinchem
awdegroot@hotmail.com
tel.: 0183-631136

Tineke Hagenaar
Dorpsstraat 28
4214 DV Vuren
tineke@hagenaarreclame.nl
tel.: 06-19011107

OUERLING- KERKRENTMEESTER

Adrie Hagenaar
Dorpsstraat 28
4214 DV Vuren
adrie@hagenaarreclame.nl
tel.: 06-53265653

KERKRENTMEESTERS

André van Duin
Poldersekade 18
4214 ET Vuren
andrevduin@gmail.com
tel.: 06-12759909

Maarten Wilschut
Mussenlaan 28
4214 EH Vuren
maarten7_26@hotmail.com
tel.: 06-30219579

DIAKENEN

Dick Klein Geltink
Waldijk 108
4171CH Herwijnen
dkleingeltink@hotmail.com
tel.: 0418-582120

Luuc Wilschut
Enk 10
4214 DD Vuren
lwilschut1960@gmail.com
0183-661196

THABORKERK

Mildijk 119
4214 DR Vuren
tel.: 0183-635057

Website Protestantse
Gemeente rond de
Thaborkerk:
www.kerkvuren.nl

KERKBLAD 'HET KLOKJE'

(verschijnt eenmaal per 2 maanden)

Abonnementskosten € 15, -- per jaar
Per post buiten Vuren € 25, -- per jaar

ABONNEMENTEN, VERSPREIDING EN ADRESWIJZIGING:

Margriet de Bruijn, Waldijk 71, 4214 LC Vuren
tel.: 0183-630558

INLEVERADRES KOPIJ:

Ria Looijen, De Rietput 11, 4214 DW Vuren
tel.: 0183-632758
ria.looyen@planet.nl

RESERVEREN BIJZAAL:

Ank de Kock, Meidoornlaan 8, 4214 DG Vuren
tel.: 0183-633755
fransenank@hotmail.nl

Coördinator pastoraat - meldpunt voor Pastoraat:

Ank de Kock, Meidoornlaan 8, 4214 DG Vuren
tel.: 0183-633755

BANK EN GIROREKENINGEN:

Bank Diaconie NL 59 RABO 0373 7396 05
RSIN-nummer Diaconie: 824106738
Bank Kerkrentmeesterlijk beheer NL 18 RABO 0328 0548 95
RSIN-nummer Kerkrentmeesters: 824139999

